

-**-

SENTÈNCIA 02-03 DE 8 DE MARÇ DE 2003

Ponent : M.I. Sra. Marie CONTE

ANTECEDENTS DE FET

I.- RESULTANT: que per sentència de data 7 d'abril de 1999, recaiguda en la causa núm. TC 153-1/96, el Tribunal de Corts va condemnar Anders S. a la pena de 1 mes de presó condicional pel delictes major de lesions per imprudència així com el pagament de les despeses processals i l'abonament de la responsabilitat civil.

Que el Tribunal Superior de Justícia, per sentència de data 18 de maig de 2001, revocà parcialment la sentència mantenint la condemna penal dictada pel Tribunal de Corts.

II.- RESULTANT: que per Aute de data 23 de setembre de 2002, el Tribunal de Corts acordà: "No donar lloc a la petició formulada per Anders S. de cancel·lació d'antecedents penals, per no reunir els requisits establerts a l'article 63.2 del Codi Penal".

III.- RESULTANT: que contra l'esmentat Aute s'interposà recurs d'apel·lació per la lletrada Laura RODRÍGUEZ GONZÀLEZ actuant en nom i representació d'Anders S., la qual demana es doni lloc a la sol·licitud de cancel·lació d'antecedents penals formulada.

Estima que es reuneixen les condicions dictades per l'article 63 del Codi Penal :

- La responsabilitat civil i les despeses processal han estat totalment liquidades al mes de desembre de 2001.

- Posteriorment a la sentència del 7 d'abril de 1999 Anders S. no ha fet objecte de cap procediment, i ha observat bona conducta, així com ho atesta l'informe del Servei de Policia.

- El termini de 3 anys per a les penes de presó culposes s'ha exhaurit.

Disconforme, en aquest darrer punt, amb la decisió del Tribunal de Corts desenvolupa l'argumentació següent :

- Segons la definició de l'art. 36 de CP, la pena s'entén com la pena de presó, l'arrest de cap de setmana, i el conjunt de mesures repressives enumerades per aquest text així com les de l'art. 37 del mateix Codi.

- Per tant la responsabilitat civil i les despeses processals no són per naturalesa una pena.

- Per les penes de presó condicional el termini es comptador a partir de la data en que la remissió sigui efectiva. En aquest cas en un curt termini, no a partir de la data de la Sentència desestimant l'apel·lació de 18 de maig de 2001 sinó que a comptar del 26 d'abril de 1999, data de fermesa de la sentència del Tribunal de Corts. Assenyala que el certificat lliurat pel President de la Batllia acredita que "segons es desprèn del registre d'antecedents penals, (Anders S.) fou condemnat per sentència del Tribunal de Corts de data 7 d'abril de 1999".

IV.- RESULTANT: que el Ministeri Fiscal s'oposa al recurs i demana la confirmació de l'Aute recorregut.

Exposa que el termini previst per l'art. 63.2. del Codi Penal es compta a partir de la data d'extinció de la pena, que constitueix, segons l'art. 64 del mateix codi, la data en que es compleix efectivament la condemna imposada inclòs el pagament de la responsabilitat civil derivada del delictes.

Fa valer que la sentència del Tribunal de Corts no fou ferma i en conseqüència no era executable fins a la data en que recaigué la Sentència d'aquesta Sala Penal.

FONAMENTS DE DRET

I.- CONSIDERANT: que la pena de presó condicional és una pena de presó, de la qual la posada en execució ha estat suspesa durant un termini de prova fixat a 6 anys per l'article 241 ap. 2 del Codi de Procediment Penal, modificat per l'art. 214 de la Llei Qualificada de modificació del CPP.

II.- CONSIDERANT: que en aplicació de l'art. 64 del Codi Penal, el termini de 3 anys que obre el dret a la rehabilitació dels condemnats a una pena de presó per delictes major culpós previst per l'art. 63.2 CP, es compta a partir de la data d'extinció de la pena.

III.- CONSIDERANT: que quan una condemna de presó es combinada de una remissió condicional el termini previst per l'art. 63.2 CP comença a comptar a partir del dia on aquesta remissió no és susceptible de ser revocada, la persona condemnada no és considerada d'haver complert la seva pena fins que expiri el termini de prova.

IV.- CONSIDERANT: que en aquest cas el termini de prova de 6 anys comença a comptar a partir del dia en que la condemna hagi esdevingut definitiva, o sigui a la data del 18 de maig de 2001 en que recaigué la Sentència del Tribunal Superior de Justícia que resolgué entre altres, el recurs d'apel·lació presentat pel propi Anders S..

V.- CONSIDERANT: Des d'aquest moment, la condició del termini previst per l'art. 63.2 CP no es compleix, l'extinció de la pena, a partir de la qual cor dit termini no s'ha complert al dia d'avui.

VI.- CONSIDERANT: que el recurs presentat per Anders S. ha de ser rebutjat.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per Anders S.

2.- Condemnar el recurrent al pagament de les despeses processal causades pel recurs.

3.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.